

ĐỒNG ĐI CÙNG
ĐỨC CHÚA TRỜI

Ấn Phẩm Số 26-42 | THÁNG 06/2026

Áp-ra-ham TÌNH YÊU Bị Thử Thách

MẠNG LỊNH
CỦA
ĐỨC CHÚA TRỜI

ÁP-RA-HAM
CHỌN

WWW.TIENGNOICUALETHAT.VN

ÁP-RA-HAM TÌNH YÊU BỊ THỬ THÁCH

Nguyễn Thanh Tuấn

Chúng ta biết rằng, tình yêu của Đức Chúa Trời dành cho Áp-ra-ham là điều không thể chối cãi được, Ngài luôn ban ơn, bảo vệ, che chở, gìn giữ ông. Giờ đây, trong Sáng thế ký 22:1-19 Đức Chúa Trời không chỉ đơn giản thử thách đức tin của Áp-ra-ham, mà Ngài còn thử thách tình yêu của ông dành cho Ngài, qua mạng lệnh truyền dâng Y-sác làm của lễ thiêu. Liệu rằng Áp-ra-ham có thực sự yêu Đức Chúa Trời không? Liệu rằng tình yêu của ông có mang lại phần thưởng gì cho ông? Chúng ta hãy cùng nhau tìm hiểu câu chuyện này để củng cố và nâng cao tình yêu của chúng ta đối với Đức Chúa Trời nhé!

MẠNG LỆNH CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Kinh thánh cho chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời muốn thử thách Áp-ra-ham, Ngài phán cùng ông rằng: “Hãy bắt đưa con một người yêu dấu, là Y-sác, và đi đến xứ Mô-ri-a, nơi đó dâng đưa con làm của

lễ thiêu ở trên một hòn núi kia mà ta sẽ chỉ cho”. Trong mạng lệnh này, Đức Chúa Trời không đơn giản bảo Áp-ra-ham đi một quãng đường dài nguy hiểm (mất ba ngày đường), đến trên một hòn núi tại xứ Mô-ri-a, và tại đây dâng lên một của lễ thiêu cho Ngài. Nhưng cái điều mà mạng lệnh này đòi hỏi, đó là Áp-ra-ham phải bắt đưa con một ông yêu dấu, là Y-sác dâng làm của lễ thiêu; cái tên Y-sác được nêu rất rõ ràng, cụ thể, không nhầm lẫn vào đâu được (bởi vì ông còn đưa con trai khác là Ích-ma-ên). Mạng lệnh này xoáy sâu vào nỗi đau của người cha qua ba cấp độ tăng dần: "con trai" đến "con một" đến "yêu dấu". Điều này đòi hỏi Áp-ra-ham phải tự tay giết chết con trai yêu dấu của mình, Y-sác phải hy sinh để dâng làm của tế lễ cho Đức Chúa Trời. Đây có thể được xem là đỉnh điểm giới hạn cho sự thử thách dành cho Áp-ra-ham.

Mạng lệnh này nghe như một tiếng sét đánh ngang tai đối với Áp-ra-ham; ông phải đối mặt với một quyết định vô cùng khắc nghiệt và khó khăn nhất trong sự lựa chọn của cuộc đời mình: Chọn đưa con trai yêu dấu của mình; hay là lựa chọn Đức Chúa Trời.

ÁP-RA-HAM CHỌN VẮNG LỜI ĐỨC CHÚA TRỜI

Chúng ta thấy rằng, tác giả Sáng thế ký thậm chí đã không dành một chút thời gian nào để lột tả nỗi đau đớn, hay là phân tích tâm trạng giằng xé của Áp-ra-ham trước mạng lệnh. Nhưng tác giả lại cho thấy Áp-ra-ham bình tĩnh một cách lạ thường để sắp xếp, chuẩn bị một cách chu đáo cho chuyến hành trình của mình. Lễ nào Áp-ra-ham không yêu con trai mình ư? Có, thậm chí ông yêu rất nhiều là đằng khác. Vậy, tại sao Áp-ra-ham lại có phản ứng bất thường như vậy? Tại vì, ông đã có quyết định cho sự lựa chọn của mình, chọn Đức Chúa Trời. Sự lựa chọn này, ông đã quán triệt từ rất lâu, giờ đây ông chỉ đơn giản trung tín và tái khẳng định lựa chọn của mình một lần nữa. Trong Sáng thế ký 12 trước sự kêu gọi của Đức Chúa Trời dành cho ông “phải ra khỏi quê hương, vòng bà con mình”. Áp-ra-ham đã lựa chọn Đức Chúa Trời thay vì lựa chọn người thân (lựa chọn từ bỏ quá khứ); giờ đây ông chỉ là tiếp tục khẳng định điều này khi lựa chọn Ngài thay vì lựa chọn Y-sác (lựa chọn từ bỏ tương lai). Bởi vì quá khứ, hiện tại, tương lai của Áp-ra-ham không một ai khác chính là Đức Chúa Trời.

Sự lựa chọn Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham thể hiện trên ba phương diện: thứ nhất, Áp-ra-ham chọn kính sợ và đặt đức tin nơi Đức Chúa Trời; thứ hai, chọn trông cậy, đặt niềm hy vọng nơi Đức Chúa Trời; thứ ba, chọn yêu Đức Chúa Trời hết lòng.

Đức Tin Của Áp-ra-ham

Bởi đức tin và sự kính sợ, Áp-ra-ham đã vâng lời một cách tuyệt đối trước mạng lệnh của Đức Chúa Trời; ông đã sẵn sàng, nhanh chóng và nghiêm túc vâng theo. Kinh thánh mô tả Áp-ra-ham dậy sớm, thắng lừa, đem theo hai đày tớ cùng đi; thậm chí, ngay cả củi ông cũng chặt và mang đi (để tránh sự thiếu sót, trì trệ). Và một thứ vô cùng quan trọng, không thể thiếu được đó là Y-sác, con trai yêu dấu của ông, làm của tế lễ thiêu. Áp-ra-ham đã chuẩn bị và sắp xếp một cách chu đáo cho chuyến đi.

Cuộc hành trình kéo dài suốt ba ngày đến núi Mô-ri-a. Ba ngày đi bộ là khoảng thời gian quá đủ để lý trí lên tiếng, để tình phụ tử làm lung lay ý chí, và đỉnh điểm là câu nói của Y-sác: “Củi đây, lừa đây, nhưng chiên con đâu có dâng làm của tế lễ thiêu?” Một câu nói rất đau lòng đến từ một đứa trẻ ngây thơ, khi không biết chính mình sẽ là chiên con dâng làm của tế lễ thiêu. Nhưng đức tin của Áp-ra-ham vẫn không hề lung lay, không hề thuyên giảm theo từng bước chân.

Đức tin của Áp-ra-ham còn được thể hiện qua hành động quyết đoán khi ông xuống tay đối với Y-sác. Khi đến nơi, Áp-ra-ham đã bắt trời Y-sác và ông cầm lấy dao, không một chút do dự giơ lên đang giết con trai mình. Sự

quyết tâm vâng theo mạng lệnh của Áp-ra-ham đến nỗi thiên sứ phải từ trên trời kêu xuống để ngăn cản hành động của ông.

Sự Trông Cậy Của Áp-ra-ham

Sự trông cậy của Áp-ra-ham được nhìn thấy rõ qua hai cuộc đối thoại giữa ông với hai kẻ đầy tớ và giữa ông với Y-sác. Đối với hai đầy tớ, ông nói rằng: “Hãy ở lại đây với con lừa; ta cùng đứa trẻ sẽ đi đến chôn kia dâng thờ phượng, rồi sẽ trở lại với hai người”. Trong câu nói này, Áp-ra-ham có sự trông cậy rằng: bằng cách nào đó Đức Chúa Trời sẽ làm cho Y-sác không chết hoặc dưới quyền năng của Ngài sẽ khiến Y-sác đã chết rồi được sống lại và họ sẽ được quay trở lại với hai kẻ đầy tớ. Còn đối với Y-sác, ông nói rằng: “Con ơi! Chính Đức Chúa Trời sẽ sắm sẵn lấy chiên con dâng dùng làm của tế lễ thiêu”. Câu trả lời này cho thấy Áp-ra-ham có sự trông cậy rằng Đức Chúa Trời sẽ sắm sẵn một của lễ thiêu dâng thế cho con trai mình. Với sự trông cậy, Áp-ra-ham có lòng mong đợi, phó thác và khao khát ơn cứu rỗi của Đức Chúa Trời dựa trên quyền năng và tình yêu của Ngài.

Ngoài ra, đối với một người cha thì đứa con là sự trông cậy, niềm hy vọng cho tương lai. Hành động Áp-ra-ham sẵn sàng dâng Y-sác làm của tế lễ cho thấy sự

trông cậy, niềm hy vọng của ông hoàn toàn đặt vào nơi Đức Chúa Trời; Ngài là sự trông cậy duy nhất của ông.

Tình Yêu Của Áp-ra-ham

Đỉnh điểm cho sự vâng lời của Áp-ra-ham đó chính là tình yêu của ông dành cho Đức Chúa Trời. Áp-ra-ham không đơn giản vâng theo mạng lệnh chỉ vì ông kính sợ Đức Chúa Trời, nhưng hơn thế nữa đó là vì tình yêu của ông đối với Ngài “không tiếc điều chi với Đức Chúa Trời”. Mạng lệnh dâng Y-sác làm của lễ thiêu là phép thử cực hạn giữa tình yêu dành cho con trai duy nhất với tình yêu dành cho Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham. Ông đã chứng minh rằng tình yêu của ông dành cho Ngài là tuyệt đối, vượt lên trên cả những tình cảm thiêng liêng nhất của thế gian. Và ông hành động hoàn toàn dựa trên sự vâng phục một cách tự nguyện và vui lòng hơn là vì ép buộc.

Chúng ta thấy rằng, đức tin làm nền móng cho Áp-ra-ham tin tưởng tuyệt đối vào Đức Chúa Trời, là lý do để ông đứng vững. Sự trông cậy như một ngọn hải đăng, nó giúp cho ông không bỏ cuộc khi gặp khó khăn, là lý do để ông bước tiếp. Tình yêu thương sẽ giúp cho đức tin và sự trông cậy trở nên sống động và có hồn, là lý do cho mọi việc trở nên trọn vẹn. Như vậy, đức tin, sự trông cậy, và tình yêu thương của Áp-ra-ham hoàn toàn đặt nơi Đức Chúa Trời. Vậy thì ông sẽ được kết quả gì?

PHẦN THƯỞNG CỦA ÁP-RA-HAM

Phần thưởng Đức Chúa Trời ban cho Áp-ra-ham là rất lớn. Với sự trông cậy của Áp-ra-ham, kinh thánh cho thấy Thiên sứ đã ngăn cản hành động của ông. Sau đó, Đức Giê-hô-va đã sắm sẵn một con dê đực, sừng mắc vào bụi gai, Áp-ra-ham nhìn thấy và bắt nó dâng làm của lễ thiêu thay cho Y-sác. Ông đã đặt tên chỗ này là Giê-hô-va Di-rê nghĩa là “Đức Giê-hô-va sẽ sắm sẵn tại đó”. Như vậy, Đức Giê-hô-va đã sắm sẵn một của lễ thay thế, Y-sác được bình an vô sự và Áp-ra-ham không phải mất đi đứa con trai yêu dấu của mình.

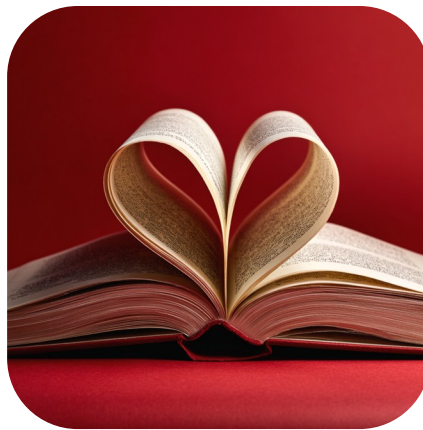
Phần thưởng tiếp theo mà Đức Chúa Trời ban cho Áp-ra-ham đó là sự khẳng định chắc chắn lời hứa của Ngài ban cho ông, “thêm dòng dõi nhiều như sao trên trời, đông như cát bờ biển, và dòng dõi đó sẽ chiếm được cửa thành quân nghịch”. Và các dân thế gian đều sẽ nhờ dòng dõi ông mà được phước.

Không chỉ có phần thưởng mang giá trị vật chất, Đức Chúa Trời còn ban cho Áp-ra-ham phần thưởng mang giá trị tinh thần cho mỗi quan hệ của ông với Ngài; đó là sự chứng thực của Ngài dành cho ông. Thiên sứ của Đức Giê-hô-va đã khen ngợi Áp-ra-ham “thật kính sợ Đức Chúa Trời”; và không tiếc với Đức Chúa Trời điều chi, thậm chí là con một yêu dấu của ông (lời này

lập lại đến hai lần). Ngoài ra, trong lời hứa cùng Áp-ra-ham, Đức Giê-hô-va đã lấy chính danh mình mà thề “Ta lấy chính mình ta mà thề”. Điều này không chỉ thể hiện sự đảm bảo chắc chắn cho lời hứa của Ngài mà còn thể hiện vị thế, chỗ đứng của Áp-ra-ham trước mặt Đức Chúa Trời.

Như vậy, Áp-ra-ham đã thành công rực rỡ trước thử thách của mình và nhận được những phần thưởng vô cùng giá trị cho bản thân ông và dòng dõi ông.

BÀI HỌC

Đức tin, sự trông cậy, tình yêu của Áp-ra-ham hoàn toàn đặt ở nơi Đức Chúa Trời và ông đã có phần thưởng dành cho bản thân mình. Đây là một bài học vô cùng quý giá cho mỗi quan hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời. Liệu rằng trong bước đường đi theo Chúa, chúng ta có sẵn sàng đặt đức tin, sự trông cậy, và tình yêu thương vào chỉ mình Ngài không? Ngài có phải là tất cả của chúng ta không? Liệu có “Y-sác” nào trong cuộc đời chúng ta khiến chúng ta ôm giữ chặt hơn cả tình yêu dành cho Chúa không? Câu trả lời này sẽ dành cho tôi và tất cả các bạn!

Kinh thánh là thật!

MỘT SẢN PHẨM PHÁT HÀNH HẸNG THẮNG CỦA VBI PRESS

Tổng Biên Tập: Nguyễn Thanh Tuấn

Phó Biên Tập: Trần T. Hồng Ngọc

MỌI ĐÓNG GÓP XIN LIÊN HỆ: lienhe@vbi.edu.vn

090-999-1033—A. Tuấn—www.vbi.edu.vn

ẤN BẢN ĐIỆN TỬ PHÁT HÀNH TẠI: www.tiengnoicualetthat.vn

“Ấy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi sự khôn ngoan răn bảo mọi người, dạy dỗ mọi người, hầu cho bày tỏ mọi người trở nên trọn vẹn trong Đấng Christ ra trước mặt Đức Chúa Trời.” (Cô-lô-se 1:28)